

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Nu havde jeg lige beflittet mig på, vi ikke skulle snakke om beløb, og så falder ordføreren for forespørgeren jo direkte i med begge ben. De vælter sig i millioner og milliarder, og det gælder bare om at få brugt pengene. Og fru Ulla Tørnæs gik jo altså også i den retning.

Det er en mærkelig model, vi har, med disse statsrevisorer. Jeg ved jo, at formanden for statsrevisorerne samtidig er medlem af Folketinget for partiet Venstre, så det er måske ikke det allerbedste eksempel, man skal trække frem, hvis man synes, at man i Danida ikke har tilstrækkelig uvildighed. Men ministeren siger i sin tale, at Danida har sin egen evalueringseenhed, og alle evalueringerne, han nævner en halvtreds stykker, foretages af uafhængige konsulentfirmaer og er offentligt tilgængelige.

Vi afviser ikke, at man både kan få bedre projekter, og at man kan forbedre evalueringprocessen, men mine bemærkninger skulle jo altså forstås på baggrund, af at vi har et forslag til vedtagelse foran os. Det kan vi ikke stemme for, vi må stemme imod det. Det må jeg sige ligeud, for vi synes, at indholdet i det er forkert, og baggrunden for det kan vi heller ikke tilslutte os.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det er jo interessant, hvad man skal høre fra hr. Bjørn Elmquist. En tilsvarende mistænkeliggørelse af Statsrevisoratet, som vi hørte fra hr. Bjørn Elmquist, har jeg aldrig før hørt i Folketinget. Uanset hvem partierne udpeger som statsrevisorer – i Det Radikale Venstres tilfælde er det jo et tidligere folketingsmedlem, der sidder som statsrevisor – så baserer det, der kommer fra den hånd, sig jo på undersøgelser, som Rigsrevisionen har foretaget.

I det her tilfælde med ulandsbistanden er det det samlede Statsrevisorat, der har været på en besigtigelsestur i Afrika. Når formanden for statsrevisorerne udtaler sig, så udtaler han sig som formand for statsrevisorerne og ikke som folketingsmedlem eller som tidligere folketingsmedlem. Vi er da nødt til at stole på, at det, der bliver sagt fra statsrevisorerne, har den tværpoltiske lødighed, som alle andre hidtil har regnet med her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg tror, at vi konkret skal have fat i det citat og vide, hvor det kommer fra, og hvad det er for projekter, og hvad det er for en situation, hr. Ivar Hansen skulle have udtalt sig om.

Som et af de næste punkter på dagsordenen i eftermiddag skal vi behandle et forslag om domstolsstyrelsen. Der har også vidt og bredt i Weekendavisen, og jeg ved ikke hvad, og i Radioavisen her til morgen været citeret direkte udtalelser fra gruppeformanden for Det Konservative Folkeparti, hr. statsrevisor Hans Engell, og han kritiserede nogle forslag, som er udarbejdet af Justitsministeret, og som skal diskuteres i Folketinget. Det var en besynderlig sammenblanding. Så lad os nu præcis se, hvad det er for et citat, og hvor meget uvildighed der ligger i det.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg kan ikke lade være med at indlede med at sige, at jeg synes egentlig, at det er interessant at se, hvilken interesse den tidligere debat vakte både på tilhørerpladserne og på pressepladserne og hernede i forhold til denne debat.

Det er måske et af de store problemer, at vi er mere interesserede i at diskutere de ganske få tusinde flygtninge, vi har i Danmark, end vi er i at diskutere, hvordan vi gør noget ved det, der er baggrunden for, at folk flygter. Men det er en mere generel kommentar.

Måske er en af årsagerne til, at folk ikke så konkret er interesseret i den her diskussion, at den i høj grad tager sit udgangspunkt i, at Rockwool Fonden har udgivet en bog, hvor forfatterne mener, at der er fejlslagne bistands-tænkninger og fejlslagne projekter. Der kan siges meget om den bog, og det er der også allerede blevet gjort. Der er mange interessante ting i den, men jeg synes altså også, som det også er blevet sagt, at det er værd at hæfte sig ved, at bogen først og fremmest behandler meget gamle Danidaprojekter, som er gennemført inden flere store evalueringer og strategilægninger i Danida, og også inden den sidste overordnede Danidastrategi blev vedtaget af Folketinget i marts 1994.

Dermed bliver det jo let en historisk diskussion, som selvfølgelig skal bruges til noget, nemlig at disse gamle projekter, som ikke har opfyldt forventningerne, skal bringe flere til at tro, at det måske er bedre, at vi beholder pengene selv eller i hvert fald beskærer udviklings-